

Mbreti, Virusi, dhe Kurora e humbur

(Albanese)

Na ishte një herë një Mbret pa kurorë.

Mbreti ishte i trishtuar pasi pa kurorë askush nuk e njihte as nuk e respektonte. Kurorën ia kishte rrëmbyer vjedhurazi një tip i çuditshëm, shtatshkurtër, me emrin Virus. Ama, nga dita që kishte rrëmbyer kurorën Mbretit të gjithë e thërrisnin Corona Virus e ai shëtiste gjithë kohës me Kurorën e bardhë me të kuqe në kokë, kercente aty e këtu, hynte kudo, prekte gjithcka, nëpër dyqane, nëpër shtëpi.

Sa herë prekte dikë i linte një shenjë të kuqe, si një shtresë e lehtë pluhuri që ngjitej gjërave, shtëpive, njerëzve, të cilët më pas skuqeshin dhe sëmureshin. Por ai ndjehej mire me çka bënte madje argetohej tek shihte si skuqej i gjithë fshati në pak kohë.

Mbreti nuk argetohej aspak nga kjo gjë.

Sekretarët dhe keshilltarët i tregonin sesi çdo ditë ai kusar kurorash po e shëndërronte Mbretërinë e tij, po ia ndryshonte jo vetëm ngjyren por dhe humorin: ishin bere të gjithë njerezit të sëmure dhe të trishtuar, por meqë ai kishte kurorën në kokë urrenin gjithnjë e më shumë Mbretin a thua se kurorën ia kishte dhuruar vetë Mbreti që t'u sillte probleme banorëve te Mbretërisë.

Kështu ndodhi që një ditë Mbreti, i trishtuar dhe shqetësura për si po shkonin gjërat, vendosi që kishte ardhur koha të vepronte e të rimerte kurorën dhe ti jepte denimin e merituar atij që po shkatërronte gjithë fshatin.

Filloi të mendohej gjatë dhe thërriti pranë vetes gjithë keshilltarët e sekretarët për të dëgjuar edhe idete e tyre e më pas të merrte një vendim. Gjithë ditën e gjatë Mbreti dhe më besnikët e tij diskutuan se çfare mund të bënin që të bllokonin Virusin dhe të rimerrnin Kurorën, mirpo asnjë nga idete nuk e kishte bindur Mbretin, kështuqë atë nate ai shkoi të flinte i shqetësuar dhe i zhgënjyer.

Por gjatë natës, duke fjetur dhe endërruar i erdhi ndër mend një ide që e bindi: ai vetë do vishej si punëtorët që rregullojnë gropat e rrugëve, duke marrë me vete një kovë me zift të zi që do bllokonte këdo që do e shkelte. Kështu mendoi Mbreti, i veshur si punëtorë do shkonte rrugëve të fshatit duke kërkuar Virusin, do i afrohej e do bëntë sikur po i kërkonte një informacion, në atë çast do hidhte ziftin e zi në asfalt përpara tij në mënyrë që ta bllokonte e t'i merrte Koronën nga koka. Meqë idea iu duk e mirë, të nesërmen në mëngjes thërriti sekretarin e tij dhe i kërkoi t'i sillte një palë tuta si ato të punëtorëve që rregullojnë rrugët, këpucët, një kapele punëtorësh, dorezat, kovën me zift që shërbente për të mbyllur gropat e rrugëve. Sapo ia sollën rrobat Mbreti u vesh menjëherë dhe i gëzuar por dhe pak i shqetësura doli nga Kështjella dhe pa e njohur askush u drejtua qendres se fshatit në kërkim të Virusit.

Sapo e pa tek një rrugë dytësore, iu afrua dhe i thërriti: *“Zoti Virus, a mund të afroheni pak se kam nevojë t’ju pyës për diçka?”*

Virusi mendoi se ishte rasti që të prekte dhe nje banor më shumë dhe i gëzuar iu afrua pasi i dukej si një punëtorë që rregullon gropat e rrugës, por Mbreti kishte hedhur ziftin e zi në tokë dhe sapo Virus iu afrua ndjeu si këmbët i mbeten të ngjitura për asfalt. E ndërsa filloi të ulërinte duke dashur të hiqte këmbët nga asfalti, Mbreti i veshur si punëtor i rrëmbeu Koronën nga koka dhe iku me vrap!

Virusi mbeti aty me kokën zbuluar dhe pa kurorë, ndërsa banorët vraponin të shihnin se ç’po ndodhte. Sapo panë Virusin pa kurorë njerëzit filluan të brohorasin nga gëzimi e disa prej tyre vrapuan të merrnin një litar që ta lidhnin mire e mire e pastaj ta çonin në burg këtë kusar të vogël që kishte sëmurrur një fshat të tërë.

Mbreti u krhye në Kështjellën e tij, hoqi rrobat e punëtorit dhe u vesh përsëri si Mbret, vendosi me ne fund në kokë Kuroren e tij dhe organizoi një parade madhështore për t’u treguar të gjithëve që ai ishte rikthyer Mbreti që kishte qënë, i mirë siç kishte qënë, e Fshati do kthehej të jetonte në paqe e harmoni dhe pasi të shëroheshin të gjithë të sëmurrët, jeta pa Virusin e keq që ndodhej tashmë ne burg, do ishte me e bukur dhe më e drejtë për të gjithë.

(Klodian Kojashi)